

[C. O. Pedersen.]
 sat — han har den Opgave at varetage Landets Interesser, hele den danske Ungdoms Interesser, han har ikke den Opgave at varetage partipolitiske Interesser, saaledes som han her gør.

Med Hensyn til Forslaget om Ekspropriation skal jeg ikke gaa ind paa de Enkeltheder, der har været omtalt; og hvad der er blevet sagt af mit Partis ærede Ordfører herom, kan jeg fuldt ud tiltræde; jeg er maa-ske endog, naar det kommer til Stykket, en endnu skarpere Modstander af Ekspropriation. Jeg har aldrig nogen Sinde lagt Skjul paa, at jeg anser baade selve Ekspropriationen og ogsaa den Form for Erstatning ved Ekspropriation, som her er foreslaaet, for grundlovsstridig. Jeg betragter det rent ud sagt som grundlovsstridigt, og jeg vil sige til den højtærede Minister og til dette høje Ting i det hele taget, at jeg begriber ikke, at vi den ene Gang efter den anden her i den danske Rigsdag, naar det drejer sig om Udstykning, hele Tiden skal manøvrere paa Kanten af det lovlige. Jeg begriber ikke, at dette kan være til Gavn for dansk Politik, tværtimod, jeg maa anse det for at være til den allerstørste Skade. Et Faktum er det jo — det ved enhver her i dette høje Ting —, at hvis det Forslag, som her foreligger, blev gennemført, saa kan det kun ende i Højesteret, med en Paakendelse af Landets højeste Domstol, for at man kan faa at vide, hvorvidt det er lovligt eller ikke. Jeg anser det for at være til Skade for dansk Politik, til Skade for det politiske Liv, naar man opererer saaledes paa Kanten af det tilladelige — altsaa det juridisk tilladelige —, at der kan være Tvivl.

Men ud fra en helt anden Betragtning forstaar jeg for øvrigt ikke, hvorfor den højtærede Regering har valgt at fremsætte dette Lovforslag, for der er overhovedet ingen som helst Anledning dertil. Den højtærede Minister kunde have taget en Konference med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen om, hvor let det for Tiden er at købe Jord her i Landet. Jeg hørte nok, at den højtærede Minister i Eftermiddags gav nogle Betragtninger til Bedste over Jordkøbene, men dem er der nu ikke meget Hold i, for saa vidt de angaar Sønderjylland. Nej, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har i Sommerens Løb ved at købe 2000 Tdr. Land i det frie Marked bevist, at der kan købes tilstrækkelig Jord i Danmark til rimelig Pris, uden at man behøver at have saadanne Tvangsbestemmelser, som her er foreslaaet.

Jeg vil sige i Anledning af det Køb,

som er foretaget i Nordslesvig — det tror jeg, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil give mig Ret i —, at det kan gøres adskillige Gange i Nordslesvig, uden at man overhovedet kommer ud over, hvad man maa kalde en rimelig Pris. Jeg vil gerne give det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen det Lov, at han i denne Sommer sammen med de Folk af Jordlovsudvalget, der har medvirket — der er jo flere, der arbejder med i denne Sag —, har handlet som en forstandig Køber, og derved har han netop bevist, at naar man bærer sig rigtigt ad, naar man køber Ejendom, udskiller en Hovedparcel og beholder den resterende Jord tilbage, saa kan dette lade sig gøre til en rimelig Pris, og at Ekspropriationsforslaget i Virkeligheden er fuldstændig overflødigt. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister var kommet her til Rigsdagen og havde sagt: Nu har vi et Eksempel at henvise til, det har vi i Sønderjylland; maa vi nu ikke faa det indført over det hele Land. Hvis den højtærede Minister var kommet med et saadant Forslag, kan han være overbevist om, at saa havde han fundet et villigt Øre her i den danske Rigsdag, og saa havde han haft gode Grunde for sit Forslag. Nu har han ingen saglige Grunde, det er kun politiske Grunde, der staar bag.

Nu er det jo saaledes, som den højtærede Minister bemærkede i sin Indledningstale, og som for øvrigt ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, at vi har levet i Forsøgenes Tidsalder. Nu har vi forsøgt i 30 Aar, og jeg vilde for mit Vedkommende ikke have noget imod, at vi nu afsluttede Forsøgsperioden ved at gaa til en endelig Ordning. Men man kan jo ikke nægte, at hele vor Udstykningspolitik, saaledes som den har formet sig i disse 30 Aar, ikke er rationel; det tror jeg, alle vil indrømme. Vi staar med de to Systemer, vi har adskillige Love, vi har desuden den sønderjydske Udstykning; det hele er blevet en lille Smule broget, og jeg vilde gerne medvirke til Gennemførelse af den Tanke, som den ærede Ordfører for Socialdemokraterne fremsatte, at vi nu skulde have det hele sammenarbejdet i en enkelt Lov. Men saa føjer jeg til: Det burde være en Lov af en saadan Beskaffenhed, at begge de to Principper, som vi nu har virket med, det ene i en Menneskealder, det andet i 10 Aar, blev sidestillet og ligestillet, saaledes at den danske Ungdom fik frit Valg mellem de to Systemer.

Jeg gør det høje Tings Medlemmer opmærksom paa, at da den danske Rigsdag